

skønnede de, at det var en Pligt, der ikke burde forsømmes.

I et Aftenselskab af Herrer og Damer paakom der mig en underlig Følelse af at være forurettet, idet jeg følte, at jeg var den eneste i Stuen, som ingen Ret havde til at stemme. Jeg havde aldrig før haft denne Følelse, naar jeg var i Selskab med lutter Mænd, formodentlig fordi jeg da havde følt mig overbevist om, at Frigørelsen en Gang vilde komme, ogsaa til Kvinderne. Men nu var den kommen til alle disse Kvinder, men ikke til mig, og jeg betoges af en underlig latterlig Fornemmelse af, at jeg stod ene. Vi talte om det, og de andre Kvinder indrømmede, at det nu vilde være haardt for dem at flytte til en anden Stat og miste deres Frihed; det vilde være bittert, et Tab for deres Liv.

Den tyske Kvindedag i Frankfurt a.M. den 30. Sept.—3. Okt. 1895.

„Frauentag“ — ja, saaledes kaldtes det store Kvindemøde. I gamle Dage talte man hos os om „Herredag“.

Det skyldtes iøvrigt kun et Tilfælde, at jeg kom til at overvære Kvindedagens Slutning. Gennem Bladene gjorde jeg mig bekendt med det vigtigste af, hvad jeg desværre ikke personligt saa eller hørte.

Det var den omtrent 30 Aar gamle *Almindelige Tyske Kvindeforening*, som holdt sin 18de Generalforsamling i Forbindelse med en offentlig Kvindedag.

Den 30. Sept. om Aftenen havde det stedlige Udvalg ordnet en selskabelig Sammenkomst, ved hvilken den fri Stad Frankfurts Overborgmester bød Gæsterne velkomne.

Tidlig næste Dags Morgen aflagde Formanden, Frk. *Auguste Schmidt* (Leipzig), Beretning om Foreningens Virksomhed siden Oktober 1893, mindedes dens nys afdøde Stifterinde, Fru *Luise Otto-Peters*, omtalte Oprettelsen af Retsbistandskasse for ubemidlede Kvinder m. m. Der forhandlede om Foreningens Stipendiefond, om dens stedlige Kredse og om dens Organ „*Neue Bahnen*“, samt valgtes Revisorer, som inden sidste Dags Morgen skulde undersøge Regnskabet og gøre Indstilling om dets Godkendelse. Som man ser, følger Kvindedagen en Forretningsorden, som om det kunde være i en Rigsdag. Da, sidste Dags Morgen, Regnskabet var godkendt, valgtes den ny Styrelse.

Paa Generalforsamlingens anden Dag forhandlede to Principspørgsmaal: Kvindens familieretlige Stilling og Sædelighedsspørgsmaalet (det sidste uden mandlige Deltagere). Det første Spørgs-